

487485

F O I T I ' A

PREDICATORIULUI SATEANULUI ROMANU

¶ Pentru cestiuni basericesci, scolastice, economice, igienice s. a. ¶

Va fi la 1 st. n. a fiecăreia lună în
alaturarea „Predicatoriului Sateanului
Romanu.”

C U R S U L I .
1875.

Numerulu 2.
1-a Februariu

A-se adresă în veri-ce cestiune la :
Redactiunea řoiei „Predicatoriul Sateanului
Romanu” in Deés.

Pecatele nóstre.

II.

Nescienti'a.

Ce tiene să astadi pre poporul romanu în
supărările și prejudecările rușinoase ale tempi-
lor! — Ce-lu face să spariă de feno-

ti-lia din mana mosioră parentiésca și o dă în
mană evreului — parvenit, — care eri alalta-eri
sositu fora casa, fora măsa avé de a luă lumea
în capu, de nu se indură unu bunu creștinu se-
dă la Domni'ului Jupanulu căti-va zlotisiori, că
se aduca vre-o doue feriutie (vedre) de tiuica
(horinca, vinarsu), pentru de-a face, elu milos-
tivulu, pre bietii omeni a-si mai uită de multele
dajdii si necasuri, ce-i napastuescu si strivescu.

câți carturari, câți omeni de acel'ia, cari se mandrescu cu numele de luminatori său conduceri a poporului și că atari 'lu si esplotéza, punendu-si manile pre anima, voru poté dîce cu conscientia curata și leniscita ca si-au implenitu deplenu chiamarea s'a, ca si-au facutu destulu detorentiei s'ale, ca au facutu totulu pentru a desceptă si lumină, inaintă si redică corpulu, mass'a natiunei — poporulu, fora de care numai suntemu un'a natiune mare si tare, ci namai câți-v'a individi, cari mai curundu său mai tardiu avemu de a ne contopí in un'a său alt'a natiune, care va fi mai harnica de a ne sustiené si mai grabnica de a ne inghitii.

Da, nescient'ia este unu pecatu, pre cătu de greu chiar' pre atâtu si de periculosu, alu nostru, — unu pecatu alu Preotului in tocm'a că a laicului, alu advocatului in tocm'a că alu scrietoriului, alu invetiatorului in tocm'a că alu veri-si-carui'a carturariu.

Preotulu nu invetia pentru-că : cu servirea santei misse si administrarea santeloru taine, cugeta a-si fi facutu destulu deregatorsei s'ale, — decumu-v'a apoi a mai si predicatu cev'a despre raiu si iadu, lapidarea (marirei) pamentului si uciderea (poftelor) trupului, supunerea orba la celi mai mari si socotirea s'a intru nemicu său altele de acestea, poftesce a se numi meritatu si a fi decorat cu titluri său deregatorii mai

Scrietoriulu 'si pornesce pén'a s'a scriendu la politica inalta, istoria, fizica, poesie, romansa se'u altele, dupa cumu sémte in sene inspiratiune se'u fi dictéza impregiurarile, starea se'u poté chiar' deregatorfa s'a si neci că-i pasa de bietulu sateanu, care si elu ar' mai cetí cev'a de l'au potutu inaintă diliginti'a invetiatorului practecu pana la cetite se'u déca nu, totusiu ar' vré se auda cumu mai stă lumea si ce ar' fi de facutu pentru de a scapá de cutare reu ce se apropia se'u a stă gata la cutare reforma ce se pregatesce.

Laiculu (intielegu pre laiculu carturariu) nu mai afla neci un'a legatura intre sene si poporu ; — de traesce din posesiunea s'a se cugeta a-si fi facutu destulu detorentiei s'ale déca a platitul săr'a Romanului, ce a muncit tota diu'a in brasd'a lui, — ér' de se afla in cev'a deregatoría, starea nu-lu lasa a-se plecă la acelu poporu si a spori vorbe cu acelu prostu, ca dîce : „*e prostu, nu-i cu cene vorbă!*“ ne-aducându-si amente, că ace'a pane, care o mananca elu cu famili'a s'a, creșcuta in spiritulu nationalu a poporului ce se afla la cărma, este crunt'a sudore a acelui bietu prostu, care i-ar' fi pururea multiamitoriu pentru un'a vorba de luminare si indreptare.

Insemnamu ca aici vorbim in generalu, ca-ez déca amu vorbí in specialu, nu dîcu că nu amu astă, asié cămu in exceptiune, si Preoti, inve-

A trecutu multu tempu Iubite amice, de candu la 186* — parasindu palatiul muselorn, unde ne procesemus scientiele necesarie pentru conducerea cu folosu a naiei Mantuitorului lumii Christosu si portarea cu denititate a onorificului nume de Preotu, stringându-ne cu sinceritate fratișca manile, ne dîseremus ultimulu: „adieu,” — dîcu ultimulu, pentru că sortea a voită că de atunci se nu ne mai intalnim.

Si o, ce placutu, dulce si desiguratoiu a fostu a petrece aceli patru ani la olalta — in un'a chilia, la un'a mésa, imparandu-ne in acel'asiu viatecu, in ace'asi pana de tote dilele, si mai pre susu de tote profesandu aceleasi principii, aceleasi idei si avendu aceleasi aspiratiuni pentru venitoriul nostru, aceleasi aspiratiuni pentru venitoriul Religiunii si Bisericei, Natiunei si Patriei a căroru luptasi neinvinsi ne pregatemu a fi.

Candu dispunemus numai de 2-3 minute libere, acelea impreuna le pretrecemus, impreuna le vorbemus; deca esimur deintre aceli patru pari a-i institutului pentru recrearea sanatatiei noastre, la olalta eram, la olalta ne preamblamu — ne impartasim cugetele, facemus planuri si redicam munti de auru: si tote acestea le indreptam la venitori si venitoriul 'lu dorim, ne paréu seclii pana se tréca aceli patru ani că se esimur la lume, se esimur la lupta, — la lupta contra intunerecului si a nescientiei, la lupta contra pechatului si a tentatiei, — la lupta pentru inflorirea si fericirea, prosperarea si marirea Natiunei, care ni-au nascutu, a Bisericei, care ni-au crescutu si a Patriei, care ne cuprinde cu caldura la sinulu seu. . . . .

Vise dulci, aspiratiuni frumose si suveniri placute — fîti benecuventate! . . . . .

Tempulu trecu curundu; . . . ca tempulu nu merge, elu sbara, elu trece că cugetulu.

Amu esitu la libern, potemus dispnne de tempu — ne lipsé inse ocasiunea. — Dupa multe opintiri Tu ai avutu fericirea de a investe cea mai marézia derectoria si celu mai sublimu nume, intielegu derectoria si numele de Preotu romanu, la care ne pregatiram cu atâta lipse si neajunsuri. . . . Eu inca nu am avutu acesta fericire atât de multu oftata, — dar am desprezut . . . cu tempulu, cu tempulu Domnului va alege pre servulu seu; ca-ce cu tempulu tote se potu si tempulu si cu elu venitoriul e in manile lui Domnedieu, de-si unii 'lu punu căte un'a-data si in a omeniloru. . . . .

Se renoimur Iubite amice, acelea dulci suveniri ale trecutului fericie, se le renoimur, revocându-ne in memoria unele si altele din ideile ce ne facemus si cestiunele ce desbatem in vieti a nostra collegiala din seminariu. — si n'ai antair se incepemus cu revocarea in memoria nostra a

missiunii preotului romanu asié dupa cumu o aflam si se formam noi intre noi in orele noastre libere din institutu.

„Preicum me-a tramisu pre mine Tatalu si eu ve tramitu pre voi, mergându predicati Evangelia la tota faptur'a.“ *) Eca pucine cuvante, cuvante seci si fora folosu — deca ele se voru luá că litera mórtă, dupa-cum se liéu, dorere, de celi mai multi, si nu se voru pune in vietia, precum trebue se se puna si precum le-au pusu celi de antan omeni — aceli bieti pescari neinvetati — prin cari Christosu au voluit a lumeni si desceptă omenimea din nescientia si ratocirea in care se află, — cuvante pucine, cari socotite si intelese cuprindu in sene un'a mare si sublima missiune — missiunea preotului: a transmisului Domnului pentru luminarea poporului. Pentru că, Iubite amice! a imbracat unu vestimentu negru, lungu pana diosu, a luá sub-suora un'a carte, a predicat din candu in candu, a se mai preambblă căte un'a data si pana la unu morlosu, a servit sant'a liturgia dominec'a si inserbatori si a administrat, pentru ceva capetare santele sacamente, inca nu e de ajunsu pentru de a respinde ceneva numelui frumosu si deregatoriei sublime de Preotu a Domnului si Parente a poporului. Se mai cere că acelu vestimentu se acopere un'a anima curata, in care se nu incapa ur'a si reuointia, neci pism'a si faciaria, un'a anima sincera, care inflacarandu de amórea Domnului si a poporului seu credentiosu se vestesca evangelia mantuirei si a fericirei si explicandu-o se o predice astu-feliu că se strabata la anima si rarunchii creditiosilor sei; Preotulu trebue că se-si tienă inainte totu-deaun'a si se urmeze pre acela, ce l'au alesu si tramisu — pre Christosu, despre care multimea poporeloru ce-lu audira dise că: *nece un'a-data n'a vorbiu nemenea asié*; si astfeliu in predicarea cuventului divinu se impreune asprimea cu iubire, dogén'a cu bonatate si sinceritate cu ne-partinire — acomodându-se dupa starea si capacitatea ascultatorilor sei asié, că pana ce celu mai luminatul inca afila ceva edificatoriu si luminatoriu in piedic'a densului, celu mai intunecatul inca se afle ceva desceptatoriu si indreptatoriu printre incurcaturele acestei vietii catra lumenulu imperatoriei nefinite a Domnului; la patulu morlosilor tiebue se fia mangaiorulu intristarei si allinatoriulu suterintiei — mediculu sufletescu alu creditiosilor sei, — er' voindu a aduce jertfa se se puna mai antaiu insusiu pre sene inaintea Domnului jertfa — jertfa neincruntata a cusiuniei si sanctiunei, — si mai pre susu de tote unendu cuventele s. Apost. Paulu trebue că se dé intru tote exemplu de fapte bune, intru

*, Ev. Marcu c. 16. v. 15.

inventiatura, nestricare, onbre, nestricatiune, cuventu sanatosu, fora reutate, că celu contrariu se se rușineze ne-avendu a dîce nemica reu — despre statulu preotiescu odiniora atâtu de stimatu si onoratu de toti inventati, ér' astadi atâtu de atacatu si vatematu de toti slovenistii si silabistii.

Éta Iubite amice, unele din acelea idei si cugete, cari ne venéu in mente de câte-ori regretându amaru nesocotinti'a prin unii lucratori in vini'a Domnului a responsabilitatiei, cu care e impreunata deregator'i'a preotiésca, vorbemu despre acésta marétia si grea deregatoria, care ar' dă de lucru si unui angeru chiar'. Officiu greu e acest'a pentru veri-si-care, dar' multu, multu mai greu inca pentru Preotulu romanu, care in starea, in care se afla poporulu nostru, este chiamatu de a fi tote pentru turm'a s'a cumentatoria. .... Dara se intrerumpemu de asta-data, ca-ce obosindu-te cu epistole prea lunge, vei dorí pote a nu mai convení cu mene la acestu locu, si apoi noi amu mai avé inca multe, multe de vorbitu. .... Fíi sanatosu !

Dev'a in 20 Januariu 1875.

*Teodoru Petrisioru,
teologu absolutu si profesoru.*

Nunt'a Santa

Dedicatiune congressului nationale gr.-orientale,
cu ocasiunea installarei
Prea Santiei Salle MIRONU ROMANU

de Archeiepiscopu si Metropolitu alu romanilor gr.-or.
din Ungaria si Transilvania. *)

Audîtu-atu audîtu
Versulu dulce si iubitu
Scirea dela resarit;

Despre dalb'a de craiesa,
Flórea ceriului alésa,
Cu dragi salbe de mirésa;

Despre mandrulu craisioru,
Dragulu flórei floriloru,
Cu plete de petitoriu ?!..

— Audîtu-amu audîtu
Vestea dela resarit, —
Ba la nunta amu nuntitu!

Si se vedi, frate, minune :
De candu florile au nume
Si lumea de flori cunune,

*) Installatiunea s'a intemplatu in $\frac{15}{27}$ Decembre an. tr., cu mare pompa si entuziasmu, — eu care ocasiune poesi'a acésta a D. Joniti'a Badescu s'a impartită intre ospeti la banchetul splendidu datu de Escelsula Installatu, la care a participat 240 insi, ér' séra s'a declamatu de auctorul la conductul de tortie aranjat in veneratiunea Prea-Santitului Metropolitu. Corespondentele nostru din Sabiu trametiendu-ne acésta poesia ne descrie pre longu si pre largu tote amenintările acestei installatiuni, — noi lasandu-le aceleia la un'a parte vomu reveni in numerulu urmatoriu la unele consideratiuni ale Corespondentului nostru referitorie la decursul installatiunei si la cuventele Parentelui installatoriu si Archi-Pastorului installatu. Red,

Neci mirésa de iubitu,
Neci mire de indragitu,
Că ei nu s'a pomenit.

Ea e sant'a santeloru,
Róu'a bunetatiloru,
Credint'a Crestiniloru ;

Elu e dreptulu dreptiloru,
Preutulu blandetieloru,
Alesulu alesiloru ;

Ella e sorele, ea-i lun'a . . .
Domnedieu li-a datu lumin'a,
Maic'a Domnului cunun'a ! . . .

Dar' celu mandru craisioru,
Dragula flórei floriloru,
Cu plete de petitoriu,

Cum mirés'a si-o zarí,
De doru mare tresari
Si din graiu asia grai :

„Ale, dina intre dîne,
Te-ai gandit uandu-candu la mine,
Camu se me cununu cu tine ?

„Scii ori nu scii, camu visatu
Unu visu mandru si curatu :
Domnedieu mi-te-aretatu.

„Si mi-a disu o dalba stea,
Se te scapu de sort'a rea,
Ca tu esci urdît'a mea !“

Dar' cea dalba de mirésa,
Flórea ceriului alésa,
Cu dragi salbe de mirésa,

Cum steteá si mi-lu priviá,
De doru tainicu s'aprindeá :
Si cu dragu i-respondeá :

„Alelei, urdîtulu meu,
Multu ruga-adusu-amu eu
Càtra bunulu Domnedieu,

„Cá se mi-te dee mie,
Cá se ti-fiu mirésa tîe, —
Domnedieu se mi-te tîia !“

„Urr'a, urr'a, se traiti,
Lumea se o stapaniti !
Strig' nuntasii 'nsufletiti.

Si se 'ntinse-o mésa mare,
Se golira mîi pahare,
Intre sunetu de fanfare ;

Si se 'ntinse intre frati.
Hora mandra de barbati,
Cá la nunta de 'mperati.

Ér' la nunt'a loru cea dalba,
Angerii 'mbracara salba
Si pamantulu haina alba ;

Domnulu mare, Domnulu santu,
Care pôrt' a lumei gandu,
Mare'n ceriu si pre pamantu,

Cum din slava mi-i privia :
 „Cada pre voi — li dicea —
 Binecuvantarea mea!“

Éra Fiulu seu iubitu,
 Domnulu celu nebiruitu,
 Cu blandetia li-a vorbitu;

„Mire mandru si mirésa,
 Pre pamentu de mine-alésa,
 Se domnesci cá o craiesa,

„Prin voi ceriurile voru
 Sè 'mplinéscă-a lumei doru :
 Fiti — o turma si-unu pastoru!“

De candu mandrulu sore-i sore.
 De candu dulcea flóre-i flore,
 Asíe nunta, fratiore,

Vestea 'n lume s'a pornitu,
 Cà nu s'a mai pomenitu,
 In apusu si resaritú.

Sabiiu 27/15 Dec. 1874.

i—b.

Apotec'a sateanului.

I.

Dorerea capului.

(urmare.)

Dorerea capului *interna* e multu mai periculoasa cá cea *esterna*. Decumv'a te agredieza in friguri inflamatorie (cu fierbentielii), cari au venit rapede urmeza deliriu séu aiurare, — e mai ré inca decumv'a te ataca in mesura mare in ver-un'a bola gré si venindu rapede asupr'a-ti érasi incéta totu atatu de rapede si apoi érasiu te cuprinde si érasiu te lasa, ca-ce atunci pote sei urmeze dementia mai mare séu mai mica, — Déca fora de a senti cev'a fierbentielii te dore capulu indelungatu, 'ti tîne urechile, tî se ingreuna audiulu, 'ti slabescu membrele : temete de apoplepsia (guta) si lié in folosu indata preservativele contr'a acelei'a, — ér' déca in friguri inflamatorie séu veri-ce bôla cu fierbentielii mari impreunata vei semtî dorere de capu e semnu ca tî se va porní sangele pre nasu (adese-ori se intempla ca si pre gura si pre nasu de-un'a data) si vei vomá (versa), cari ambele nu-ti voru strica ci inca 'ti voru ajutá.

Déca dorerea capului *interna* e *impreunata cu fierbentielii* : Liá cicore selbateca séu tulpina de peonia (rosa de rosalie) séu érb'a fériloru (verbena), care tî-e mai de indemana, sfarima-o bene si 'ti léga capulu cu ea (la frunte séu la mólele capului séu in partea in care mai multu semtiesci dorerea); déca totu un'a data nu poti neci dormi : starima impreuna cu carev'a din acestea inca si pucina salata séu macu (mai bunu e celu albu) séu mórtea porciloru (bobitia porcésca) si asie 'ti léga capulu cá se tî-se acopere fruntea si templele capului, — séu: rediusee mere

cu galbenusiu de ou si pucina sare, framêntale la olalta cu carev'a dintre celea mai antain enumerate, dregele cu pucina safranu si punendu-le pre un'a cárpa légate la capu cu ele.

E buna asemenea la dorerea capului interna si flórea de struguru selbatecu, si anume liá pucina de acésta flore, ori cruda ori uscata, fierbe-o in otietu si o fâ in forma de emplastru (flastru) asiedia-o pre un'a cárpa si 'ti léga capulu cu ea, — asemenea érb'a fériloru, déca luandu din acést'a asie verde o vei sdrobî-o cu aluatul acru, si de vei avé de indemana, si cu oleiu de rosa séu baremi cu apa de rosa si o vei legá la capu in forma de emplastru.

Déca dorerea capului *interna e impreunata cu fierbintiela mare* : liá radiche radiuita, pucina sare, aluatul acru si otietu tare si apoi tote la olalta le framênta cá cirulu si punendu-le pe un'a cárpa léga-le la talpele piciorelor, reinoindu cirulu indata ce ce-lu folositu va incepe a se usca, — astufeliu dorerea se va trage in giosu si va trece mai cu usioratate: vei face fôrte bene déca, in astufeliu de impregiurari, vei trage besica la molele capului seu indereptu la grumadi prin folosire de mustariu séu visicatoriu, séu vei trage sangele prea agramaditu prin lipitori aplecate la grumadi séu inainte la frunte; mai cu séma e de a grabi cu aplecarea lipitorilor, a mustariului séu a visicatoriului, déca *dorerea capului impreunata cu fierbintiela mare isbucnesce si sbocotesce cumplitu in capu*, la care casu va fi bene se liei frundia de mórtea porciloru (bobitia porcésca), de urechiusia séu de bostanu, care 'ti va fi mai de indemana (de voru fi tote la olalta cu atatu mai bene) si fierbendu-o bene se-ti speli cu ea fruntea si templele legandu-te apoi dupa spalare de asupra pre ea punendu si catev'a din frundiele ferte, cu cari te-ai spalatu; — la prunci mici va folosi si ace'a numai déca le vei lega la grumadi radacina de limb'a oiei sdrobita maruntu si cu grigia cá se nu mérge in pierdere saculu. In fierbintiala mare va fi bene se legi partea ce te dore si in care semtiesci mai mare fierbintiela cu popionu séu iru (balsam) albu, cari domolescu multu veri-ce ferbintiela.

Este bene cá veri-ce dörere a capului, in catu se poate, se se traga in giosu la picioare, er' pentru a ajunge acésta: 'ti vei spalá adeseori picioarele in baia (apă) de picioare, care o vei face fierbêndu intran'a: micu alba, frundia de salcă alba si sialata, — érn'a vei tolosi la picioare lesia facuta din cenusia de salcă si coceanu de urechiu séu apa fiérta cu crengi fragede de salcă, — dupa spalare apoi: vei radiu radiche de érra, ace'a o vei sará bene si o vei ample de otietu tare si apoi o vei framênta bene si asié gatita o vei legá la talpele piciorelor.

Déca dorerea capului e *ingreunatoria*, nu trebuie a se recorî, ci mai multu a se infierbentă, pentru că acea este cauzată mai multu de umedecele reci flegmatece. Asemenea e și a se urmăsi déca dorerea capului și incordatoria său urmată din ventu său trașura de aeru și e impreunata cu catarul (tiocna) său cu incuiarea mucositatiei. În acestea casuri apoi e bine a se unge adeseori partea din diosu a nasului, templele și molele capului cu oleiu de resina și a se atrăma capulu cu pulbere de coloformiu, totu un'a-data va fi bine a-se legă capulu în partea unde mai multu se simtiese doareea, cu fiindie de piersecul și fiindie de érb'a téraloru (verbina), în cantitate egală din siccare, fierte bene în vinu, érn'a cu aluatul facut din sambure de pierseca și cǎ: mai antain se fierbe bene érb'a téraloru (verbena) în apa curată, care apoi stracurându-se se ingrosia bene cu farina facuta din sembure de pierseca. Va fi bine totu-un'a-data a torna în apa de érb'a téraloru și pucinu spiritu de vitriolu, și din acea a bě totu la un'a ora cate cu un'a lingura de supă.

La dorerea capului internă preste totu e bine a se lua vicia cruda de vinia și acea se se sdrobésca bene, și se se storca suculu (zam'a) ei în forma de orzu cu care impreuna se se framante bene facându-se astu-feliu un'a pogace mole, cu care apoi se se lege partea acea în care se simtiese mai multu dorerea.

La prunci mici, déca li-e greu capulu, ce se arăta prin urdoriarea ochilor —, se folosesc și n'mai frearea capului cu unu vestimentu caldu, asemenea și saculetiulu incalditoriu, care se face și cǎ se lie malaiu (miediu) si sare marunta și se incaldisce bene intr'un'a tigaia și asié calde se punu în unu saculetiu de giogiu său pânza și acel'a se legă la capu asié cǎ se ajunga incatul se poate la frunte și la molele capului, — care se repetiesc indată ce se recesce seculetiulu.

(Va urma.)

„Biserica ortodoxă română.”

Este titlulu unei fōie periodice bisericesci, care dela 1 Octombrie anulu trecutu apare în Bucuresci, su Directiunea Parentelui Episcopu Ghenadie, în fasciculi lunari de căte 5 cole 8-o mare și constă 12 lei noi pre anu. Noi primim abonante la această foia, care ese în 6000 (sase mii) exemplare, dela abonantii Predicatoriului sateanului românu cu 5 fl. 50 cr. v. a. solviti înainte său în rate semestriale.

Noi citim cu lăudă-ante mai multi articlui publicati în cei de antain duoi fasciclii, și cutediamu a dice, că această publicație face ce n'ai mare honore sinodului, episcopului Ghenadie și collaboratorilor sei — serie marele nostru Georgiu Bariu. — Regulamentul pe alu carui tonieiu

se publică acestu diuariu constă din 18 articlii și este confirmatu de Domnului tierei. De nu amu fi asia strimtorati în spatiul nostru, amu reproduce și noi celu pucinu acelu regulamentu și adress'a comitetului redactiunei „Catra clerulu și poporului român.” Noue betraniloru, carii cunoscem starea vechia, de înainte cu 30 și 40 de ani, a clerului romanescu din România unificată, ne vene se versam lacrime de bucuria la vederea acestui progressu, carele se poate dīce fōra picu de exagerație, immensu, căci în 15—20 de ani se face pentru cultivarea clerului atâtă, cătu-nu se facuse mai înainte în 100 de ani. Acelu spiritu de tolerantia nobile, și totusi ferbente-aparatori alu bisericei sale, acea limba curgătoria și intielésă, acea caldura evangeliica ce petrunde din cele mai multe pagine în mintea și anima lectorinului, în fine demnitatea expressiunilor, întru care acestu diariu differe multu de alte organe eclesiastice ale bisericei orthodoxe, au se-i garantie vietia indelunga și totu-odata plinu de fructe religiose-morali. Ce e dreptu, campulu este fōrte largu, secerisulu forte multu; éta înse, că se află și seceratori pentru cătu s'au semenatu, și seamanatori, carii ara și cultiva acelea partie agrului, care se află inca intienite și coperite cu buruieni. În totu casulu, pessimistii au se remana rusinat inca și pe terenul eclesiasticu, éra acei fii ai vîcului, carii inca totu mai strigă că loru nu le trebuie cleru luminatu, voru amutu, căci în adeveru, mai mare stupiditate și poltronerie nu se poate cugeta, de a avea numai cleru ignorantu, și frie'a de cleru luminatu, eruditu, civilisatu. Ar' fi cu totulu altu-ceva cando s'ar pretende, buna-óra că în Egyptulu anticu, ca scientiele se fia și se remana se fia și se remana de monopolu exclusivu alu popomei; dura in secululu nostru scientiele și artile suntu a vere comună a tuturor classelor societatiei omenesci fōra distinctiune; concurrentia la ele este cu totulu libera; chiaru cunoșintele strinsu theologice și anume cele dogmatice ale ori-carei biserice și confesiuni, nu mai potu fi monopolu alu cutarui cleru; pentru că, prin pressa, bibliotece și nenumerate cabinete de lectura ori-ce monopolu devine impossibile. Apoi dura de ce semidoctii se temu de cleru luminatu? Pentru că episcopatulu dà clericilor educatiune și instrucție unilaterale, după methodulu iesuitic? Dara aceasta se intempla și în alte ramuri ale cunoșintelor omenesci, în alte specialitati; de aceea dăi teori preste casuri, în care medicu isi bate jocu de paragrafi juristului, acesta de receptele orbecătorie ale celuia, éra mathematiculu și naturalistulu de amendoai. Aceasta înse semnifica nmai stată, că de vanitatea omenescă nu suntu scapatii ei editii; dura de aici inca nu se poate deduce nici-deci mu, că clericulu ori-carei religiuni și ba-

serice se fia compusul numai din asia numiti popziori ignorantii, nespalati nepeptenati, seu sacrificuli, precum si numea la ethnici.

In anulu ce trecu, prea santi sa domnulu Nifonu, mitropolitu alu Ungrovlachiei, exarchu alu Plaiurilor si primate alu basericei romanecei orthodoxe si autocephale din Romani'a, funda din averea s'a privata unu seminariu mare in Bucuresci, in care se suscep numai taneri esiti din clasile gymnasiali. Acelu seminariu e dotatu forte bene, pusu sub protectiunea statului si a santului sinodu; prin urmare se si spera cu totu dreptulu, ca pe langa celealte seminarie mai vechi, se aduca si acesta fructele cele mai dorite.

Toti cati voliescu a se informa de aproape despre starea eccliei orthodoxe, si toti cati se interessediu de limb'a si de stilulu basericescu actuale din Romani'a, se prenumere la Biseric'a orthodoxa romana.

Corespondentia.

Blasiu, in Januariu 1875.

Frate Redactore!

Credu ca nu va fi fora de totu interesulu pentru lectorii „Predicatoriului Sat. rom.” un'a mica notitia statistica despre Institutele nostre, cari au datu Natiunei si Basericei atatia atleti neinfruntati ai Crestinismului adeveratu si Romanismului neinfectatu.

La Facultatea Teologica Archi-diecesana, deschisa ca atare la anii 1781/82 — Prodrectore : Magnificulu Canonicu Const. Papfalvi, Rectore Magnificulu Can. Elia Vlassa Cicudi, V-Rectore M.-On. Teodoru Deacu, Prefectu studieloru, totu-un'a-data si Profesore studiului moralu si pastoralu M.-On. Gedeonu Blasianu, Profes. dreptului Can. si Ist. basericésca Clarisimulu Dr. Ioanu Ratiu, Profes. studiului bibliicu M.-On. Basiliu Ratiu, Profes. studiului dogmatecu M.-On. Simeonu Micu. Alumni cu totii suntu : 50 — si anume in Cursulu I. — 13, in alu II. — 17, in alu III. — 14, in alu IV. — 6.

La Gimnasiulu superioru, infientiatu la an. 1754, — Directore e Magnificulu Canonicu Joanu Antonelli, — Profesori : Multu-Onoratii si reveritii Joanu M. Moldovanu, Dr. Joanu Ratiu, Simeonu Micu, Joanu Marculetiu, Joanu Germanu, Nicolae Popescu, Georgiu Vlassa, Ciriacu Groze, Josifu Hossu, Silvestru Nestoru, Ales. Uilacanu, Josifu Vasilco — acestia la studiele de invetiamantu ordinarie; — la Cantu la Gimnasiu si la tote institutele de invetiamantu e M.-On. Nicolae Joanasiu, la Gimnastica si Desemnu M.-Stim. Paulu Marinu. — Studenti la Gimnasiu s'au in-

serisu preste totu 294 ord. si 1 benevolu, dintre celi ord. a repausatu unulu din a VII. clasa si asia actualmente suntu 293 studenti ord. si 1 benevolu, si anume in Clas'a I. — 70 si 1 benevolu, Cl. II. — 53, Cl. III. — 43, Cl. IV. — 30, Cl. V. — 28, Cl. VI. — 19, Cl. VII. — 19, Cl. VIII. — 34.

La scóolele normale, totu atunci infientiate, Directore Magnificulu Can. J. Antonelli; Profesori DD. Georgiu Ratiu, Georgiu Munteanu, Petru Solomonu. Scolari suntu preste totu 133, si anume in Cl. I. si II. — 61, in a III. — 56, in a IV. — 46.

In Institutulu preparandialu archi-diecesanu, infientiatu la anii 1834/65, Directore Magnificulu Can. J. Antonelli, Profesori : DD. Stefanu Popu, Petru Solomonu, Georgiu Munteanu, Elia Chirila. Asculturatori preste totu snatu 25, si anume in Cursulu I. — 14, in alu II. — 11.

Se mai afla afara de ace'a aici si unu „Cursu de teologia morala” infientata in tempi intunecati, candu din candu intrerumputu, acum a reinfientiatu pentru necessitatea de preoti in parochiele mai amarite a Archi-diecesei, — Directore e Magnificulu Canonicu Const. Papfalvi, — Profesori : Cl. Dr. Joanu Ratiu, M.-On. Basiliu Ratiu si Joanu Teofiliu Ratiu. — Asculturatori actualmente suntu 12.

Si cu acestea asiu fi gatatu, de nu se-ar' afla in celea mai susu insrute si unele comunicate, cari potu se te faca a trage la indoéla celea insemaate de mene si se descepte mirarea unor'a diatre lectorii foiei Dt'ale.

Vei afla anume corpulu profesoralu dela Gimnasiu schimbaturi mai de totu — pr singuru meritatulu Profesore Joanu M. Moldovanu mai afleandu-lu in corpulu profesoral de odiniéra, candu studiati Domnia ta aici.

Dar', Prea iubite frate, se recere mare resolutiune dela unu individu, pentru a se sacrifică studiului si a desudă pr carier'a invetiamantului ca Profesore cu unu salariu asié de esigau, cumu e cel'a alu Profesorilor nostri, din care abia si potu acoperi lipsele celea mai neincungjurate ale traiului si imbracarei, — nu inca se mai pota sustiené si familia seu a-si procură cartile necesarie veri-si-carui barbatu de studiu, — si Profesorii nostri gelosi si densii de un'a stare mai buna si altii de fericirea vietiei familiare, su siliti se lase aici scola si invetiamantu si se-si cerco fericirea ajurea, in cutare parochia seu altu beneficiu veri-si-care, in care afla un'a stare materiala mai inadestulitoria, seu si potu tiené si famili'a, cu care impreuna langa salariulu profesoral, ar' fi espusi la celea mai mari lipse si neajunse — nepotendu-se sustiené neci baremi de pre un'a d' pre alt'a.

Er' cumu-ca cu cata dauna a invetiamantului e impreunata acesta continua stramutare si schimbare a Profesorilor o va sci veri-cene si o voru sci-o mai bine inca acel'a, dela cari in mai mare parte aterna imbunatatirea salarielor profesorale, si cari cumu sci au si facutu inceputulu la ameliorarea starei profesorilor nostri....

Mai multa generosia numai, unda e vorba de invetiamantu si de crescerea Nathei venitorie, si vomu ajunge a vedé la Gimnasiulu nostru unu Corp profesoral permanentu, prin ce invetiamantulu va debandi

nespusu de multu, — si de alta parte totu prin acésta vomu ajunge si inmultirea familiei intelleginte in orasiu nostru, ce'a ce va fi spre mare redicare a acestui orasiu si spre folosulu spiritualu a Junimei studiose, care astazi abia are un'a-doue case, unde se pota invetiá cev'a cultura sociala.

Vei mai afiá asemenea ca numerulu studentilor la acestu Gimnasiu este mai micu, de cumu erá si numai mai anu-tertiu.

Intru adeveru lu sciu care se fia caus'a adeverata a acestei continue impucinari a Studentilor in acestu Gimnasiu, unde si astazi se bucura studentii (in numru de 200 insi) in beneficiulu de pane a fondatiunei nemoritorului Episcopu Gregoriu Maiorul, — se'u ca e impregiurarea deschiderei si a altoru Gimnasiu romane, se'u — ce mie mi-se vede mai probabilu — ace'a, ca casele in cari se poté mai inainte inlocui studentii, astazi suntu ocupate in parte de streini, ér' celea remase, afora de unele, suntu forte slabe, nesanetóse si intunecose; — speram in se ca acésta lipsa de locuentie acomodate pentru studenti se va delaturá cu tempulu de catra Prea-Santi'a S'a Esceletisimulu Archi-Episcopu alu nostru, care cumu amu cámú audítu ar' avé in cugetu redicarea unui Alumneu pentru tenerimea scolară.

Acestea pre scurtu; asiu mai reflectá pucine si pentru Cursulu teologiei morale, dar' se lasamu ca dora cu tempulu, cu tempulu . . . . .

Salutare si la revedere!

Fratele Ioanu.

Diverse.

Fapte de urmatu. Maiestatea s'a Imperatulu Austriei si Regele Ungariei Franciscu Josifu I a daruitu besericei romane din Birghisiu 200 fl. v. a. Totu acestei beserice a daruitu si Maiestatea s'a Imperatés'a si Regin'a Elisabet'a 100 fl. v. a. — Sateanulu Georgiu Todeleanu a daruitu besericei romane din Bogata romana 200 fl. v. a. — Pentru scol'a principala romana nationala din Lapusiulu ungurescu, pentru caro Asociatiunea romana transilvana da anuatim 200 fl. v. a. au daruitu: DD Juliu Vincze 5 fl. Simeonu Stanu 5 fl. Ioanu Mérzocu 5 fl. Dr. J. Mihalyi 3 fl. Vie. Greg. Moisilu 2 fl. — au subscrisu mai departe: in trei ani subsecuenti DD. Gavriliu Manu Adv. cate 100 flor. v. a. Canoniculu Vasiliu Popu cate 20 fl. v. a. Procurorulu Dr. Vasilia Popu cate 5 fl. Subjudele Vas. Popu cate 5 fl. Vasiliu Buteanu cate 5 fl. Artemiu P. Alessi cate 4 fl. Joanu Cziple cate 2 fl. Petru Muresianu cate 2 fl.; — ér' acumu un'a-data voru dà Can. D. Coroianu 2 fl. DD. Alessiu Bogdanu 5 fl. Simeonu Boesc'a 3 fl. v. a.

Cuvante de invetiátiu. Lumea sufletelor 'si are actiune asupr'a lumei reale, si machnirea fora causa vediuta că si veself'a fora causa vediuta, reulu ce ne vene, 'si au isvorulu in ace'a lume nevediuta, in lumea sufletelor unde viéza Domnedieu, care vede tote, care resplatesce tote, care pedepsescce tote. Cesare Bollacu.

Vai de oia intre dupi si vai! omului blandu acolunde sil'a, mojica si varvari'a face legi si judecati si da porunci, ca-ce intr'acestu foră-de-legă locu trebue amaritulu omu de cumplita nevolia . . . tocm'ai pre acel'a insusiu, pre carele 'lu sugruma si-lu muncescescse-lu hranescă cu sangele seu. Ticalósa stare, unde colu nedreptu si fora de cugetu se poruncescă, ér' celu bunul si de omenia e nevolitu si silitu se se supuna. Cichindealul.

— Unu epitafiu de cetitu si altulu de implenitu.

Redactoriulu unei foie americane ast'feliu eternisezá in foi'a s'a amentirea socii'e s'ale: „Asié dara a moritu soci'a mea! Manile-i placute nu-mi voru trage mai multu calciunele neci 'mi voru peria perulu capului, — asié precum acésta numai un'a socia, o scie face. Neci petiorele-i svélte nu voru mai tropai prin casa-mi pentru a-mi umple carbunariulu se'u labourulu mieu. Suvenirea ei e asediata in profunditatea animei miele. Amu volitu a-i balsamá osamentele, dar' amu aflatu că'mi va consta mai pucinu a balsamá numai amentirea. Dela vecinulu mieu Elia Mudgecu amu capetatu un'a pétra mormentală simpla. Soci'a lui a fostu bolnavicosa si densulu acceptandu mortea ei, gati-se cu cătiva ani mai inainte acésta pétra. Intr'ace'a in se soci'a densului s'a re'nsanetosiatu si asié vecinulu mieu s'a insielatu in acceptarea lui. Nu voiu uitá neci-candu machnirea bietului vecinu, candu amu cerutu dela elu pétr'a ast'a: „Liá pétr'a Steiner“ dise vecinulu mieu plangându — si se nu ajungi neci-candu a esperia: Ce insémna a fi atâtu de amaru insielatu!“ si dicindu acestea fi cursera in sfroie lacremile. Sufletulu fi erá preste mesura infrântu. Eu amu sculptat in pétra urmatoriulu epitafiu: „Intru amentirea Tabithei, care a fostu soci'a lui Moisi Steiner Redactoriulu dela „Trombone.“ Prenumeratiunea pre unu anu trei dollari, de sene se intielege ca inainte solviti. Buna muma, socia credentiosa. Administratiunea e langa Pravali'a de spetierie alui Colemnunu. Nu te vomu mai avé buna muma, socia credentiosa nu te vomu mai ayé. Cu exemplare de prisosu dispunem totu-de-un'a. — Dara de ce se ne căsimu asupr'a căiloru provedentiei.“

Astu-feliu epitafiu Redactoriului din Americ'a, caruia in cătu-va semena epitafiu unui Redactoriu din Transilvani'a, care scrisu negru pre alb suna: „Intru amentirea creditului, pre langa care s'a espedatu preste cinci sute exemplarie din „Predicatoriulu Sateanului Romanu.“ Prenumeratiunea pre unu anu cinci floreni, de sene se intielege ca inainte solviti in suma séu in rate. Buna foia, folositoria lectura. Administratiunea e in Dečs Calea tierei, iu localitatile Redactiunei. Nu se va mai creditá mai multu foia de predici, foit'a de diverse cestiuni literarie, nationale neci invitori'a interesanta. Nu, nu se va mai creditá nemenui mai multu.

Cu exemplarie de prisosu dispunem linca, dar' numai pre bani. Si de ce se nu solvésca celu ce voriesce se cetésca!“